

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE
Fakulta sociálních věd
Institut mezinárodních studií

PROTOKOL O HODNOCENÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE
(Posudek oponenta)

Práci předložil(a) student(ka): Tereza Wildová
Název práce: Koncept hybridní války v kontextu působení Státu Izrael

---

Oponoval (u externích oponentů uveďte též adresu a funkci v rámci instituce): Irena Kalhousová

1. OBSAH A CÍL PRÁCE (stručná informace o práci, formulace cíle):

Cílem práce je zhodnotit hybridní válku kterou vede Izrael na území Sýrie.

2. VĚCNÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, argumentace, logická struktura, teoretické a metodologické ukotvení, práce s prameny a literaturou, vhodnost příloh apod.):

Práce Terezy Wildové je napsána na velmi vysoké formální a jazykové úrovni. Má velmi dobré konceptuální ukotvení, které autorka uplatňuje i v empirické části.

Hlavním problémem práce je, že výzkumná otázka neodpovídá diskuzi v empirické části.

3. FORMÁLNÍ A JAZYKOVÉ ZPRACOVÁNÍ (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, formální náležitosti práce apod.):

Práce je po formální a jazykové stránce v pořádku. Pár poznámek:

- Str. 3: u přehledu použité literatury v textu není třeba dávat do textu internetové odkazy a kompletní biografické údaje
- Poznámky pod čarou nejsou psány v konsistentní formě (:5, str. 5, 5)

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z bakalářské práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek, naplnění cíle apod.):

Tato práce přichází s ambiciózním cílem analyzovat hybridní válčení Izraele v Sýrii.

Ovšem zásadním problémem práce je, že výzkumná otázka neodpovídá obsahu práce. Výzkumná otázka je: **„Proč se Izrael uchyluje k využití hybridní války vůči Syrské arabské republice a jaké nástroje k tomu využívá?“** Z výzkumné otázky lze usuzovat, že autorka bude zkoumat hybridní válku, kterou Izrael vede proti syrskému režimu a nikoliv proti jiným aktérům, které působí na území Sýrie. Ovšem vzhledem k tomu, že Izrael proti syrskému režimu nebojuje a své útoky zaměřuje prakticky výlučně na iránské aktivity (vč. Hizballáhu) na území Sýrie, bylo by přesnější formulovat otázku jinak. Koneckonců v samotné práci autorka opakovaně píše, že „Motivací Izraele, proč se intenzivněji zapojuje do syrského konfliktu **je potlačení Íránu**“ (str. 28), či „V kontextu Izraele **se nabízí otázka, do jaké míry jsou jednotlivé aktivity směřovány proti syrskému režimu a do jaké míry spíše proti Íránu**. Způsob výběru dané formy útoku je tedy podmíněn zejména cílem útoku, tedy tím, proti komu je akce směřována. **Práce však zkoumá jednotlivé aktivity z hlediska jejich územního zařazení, nikoliv dle cíle.**“ (str.22)

Díky tomu je tedy celá empirická část do určité míry nejasná, protože jí chybí kontext. Autorka sice nabízí historický přehled izraelsko-syrských vztahů, ale pro pochopení izraelských aktivit v Sýrii by bylo vhodnější představit vztahy mezi porevolučním Íránem a Izraelem a zasadit izraelské útoky proti iránským cílům v Sýrii do kontextu izraelské strategie The War between the Wars. Území Sýrie je jen jedním z hřišť, kde proti sobě Izrael a Írán bojují za pomoci hybridních nástrojů.

Autorka v první kapitole diskutuje termín „hybridní válka“ a ukazuje, že je schopna velmi dobře kriticky zhodnotit jak akademickou literaturu, tak definice tohoto termínu uplatňované konkrétními institucemi.

Nakonec se rozhodne, že pro svojí práci využije definici Evropského centra excelence pro členění hybridním hrozbám. Tato definice se ale hovoří o „o koordinované a synchronizované akci, která se prostřednictvím rozsáhlé škály prostředků záměrně zaměřuje na systémovou zranitelnost demokratických států a institucí.“ (Str. 9) Vzhledem k tomu, že Sýrie je stát autoritářský v jehož čele stojí masový vrah, tak je otázka, jestli tedy je to nejvhodnější definice pro autorčinu výzkumnou otázku.

Další komentáře:

Str. 18: Hnutí Hizballáh se svými odhadem 150 tis. raketami, z nichž mnohé mají potenciál zasáhnout celé území Izraele představuje pro Izrael zásadní bezpečnostní riziko. Ovšem konflikt s Hizballáhem, na rozdíl od Hamásu v Gaze, je spíše zamrzlý, než že by docházelo k „pravidelným útokům z jeho strany na sever Izraele“ (str. 18)

Str. 18: „Velmi pravděpodobně, pokud by Sýrie za sebou neměla tak mocného partnera [SSSR], západní podpora Izraeli by byla enormně větší a Izrael by byl ambicióznější ve svých vojenských aktivitách. Toto studenoválečné uspořádání se propsalo i do současnosti. Sýrie je podporována Ruskou federací a Stát Izrael se těší mimořádnému spojení se Spojenými státy.“

Na základě čeho se autorka domnívá, že Izrael by měl větší podporu a byl by ambicióznější, kdyby za studené války neměla Sýrie podporu SSSR. Od roku 1990 Sýrie tuto podporu nemá, Rusko se omezeně vrací do hry až v roce 2015, a během těchto 25 let Izrael žádný útok proti syrskému režimu nepodnikl, kromě útoku proti jeho jadernému elektrárně v roce 2007.

Str. 19: Galilejské jezero se nenachází na Golanech, ale pod nimi. Je to druhé nejnižší položené jezero na světě a leží pod hladinou moře.

Str. 21: pro Izrael by bylo „výhodné, kdyby se režim v Sýrii změnil,“ To je poměrně problematické tvrzení a mělo by být určitě ozdrojované. Izrael se do konfliktu v Sýrii nijak výrazně nezapojoval mimo jiné o proto, že jakkoliv byl Asadův režim autoritářský a nepřátelský, Izrael tohoto nepřítele znal a tušil, co od něj může čekat. Mnohem horší varianta z pohledu Izraele je chaos na území, které není pod kontrolou centrální vlády, z čehož těží teroristické organizace typu Islámský stát, Hizballáh, apod.

Str. 22: „je zřejmé, že obě strany využívají dostupných metod k eliminaci protivníka“ – jedná se opět o velmi problematické tvrzení bez zdroje. Nejsem si vědoma, že by se Izrael pokusil o likvidaci Bašára Asada ani o zničení syrského režimu. A Sýrie se od Jomkippurské války o to zničit Izrael také nepokusila.

Str 24: chybí zdroje na základě kterých autorka píše, že Izrael se „staví k útokům bezpilotních letadel či dronů negativně a jejich využití neguje, je velmi pravděpodobné, že je dlouhodobě v Sýrii využívá.“

Str. 25: autorka píše o kybernetických útocích Izraele proti Sýrii, ale chybí zdroje a také uvedený příklad je z roku 2007, tedy z doby dávno před syrskou občanskou válkou.

Kap. 2.3.2., 2.3.5. i 2.3.6 jsou příklady, kdy Izrael neútočí na syrský režim, ale na iránské cíle.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

- Proč se autorka omezila na hodnocení hybridní války, kterou vede Izrael, na geografické území Sýrie?
- Jak se mezinárodní právo staví k možnosti útoku proti území, které není pod kontrolou centrální vlády, na kterém působí státní aktéři jiných zemí a nestátní aktéři? To totiž více odpovídá situaci v Sýrii, než to, že by proti sobě stály Izrael a syrský režim Bašára Asada.

Na závěr bych ráda řekla, že z kvality psaní a zpracování odborné literatury je vidět, že autorka má velký potenciál napsat velmi dobrou bakalářskou práci. Bohužel ale značný problém je ve faktografických nedostacích v empirické části.

6. DOPORUČENÍ / NEDOPORUČENÍ K OBHAJOBĚ A NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (A-F): C

Datum: 30.5.2023

Podpis:

Pozn.: Hodnocení pište k jednotlivým bodům, pokud nepíšete v textovém editoru, použijte při nedostatku místa zadní stranu nebo příložený list. V hodnocení práce se pokuste oddělit ty její nedostatky, které jsou, podle vašeho mínění, obhajobou neodstranitelné (např. chybí kritické zhodnocení pramenů a literatury), od těch věcí, které student může dobrou obhajobou napravit; poměr těchto dvou položek berte prosím v úvahu při stanovení konečné známky.